
Grozījumi:

07.10.2004. likums / LV, 162 (3110), 13.10.2004. / Stājas spēkā 27.10.2004.
17.07.2008. likums / LV, 116 (3900), 30.07.2008. / Stājas spēkā 13.08.2008.
17.12.2009. likums / LV, 205 (4191), 30.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Sabiedriskā labuma organizāciju likums

1.pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir veicināt biedrību un nodibinājumu, kā arī reliģisko organizāciju un to iestāžu sabiedriskā labuma darbību.

2.pants. Sabiedriskā labuma darbība

(1) Sabiedriskā labuma darbība ir tāda darbība, kas sniedz nozīmīgu labumu sabiedrībai vai kādai tās daļai, it sevišķi, ja tā vērsta uz labdarību, cilvēktiesību un indivīda tiesību aizsardzību, pilsoniskas sabiedrības attīstību, izglītības, zinātnes, kultūras un veselības veicināšanu un slimību profilaksi, sporta atbalstīšanu, vides aizsardzību, palīdzības sniegšanu katastrofu gadījumos un ārkārtas situācijās, sabiedrības, it īpaši trūcīgo un sociāli mazaizsargāto personu grupu sociālās labklājības celšanu.

(2) Par sabiedriskā labuma darbību nav uzskatāma:

1) darbība, kas vērsta uz politisko organizāciju (partiju) vai to vēlēšanu kampaņu atbalstīšanu;

2) darbība tādā apjomā, kādā tā vērsta uz biedrības un nodibinājuma biedru vai dibinātāju un ar tiem saistītu personu privāto interešu un vajadzību apmierināšanu, izņemot darbību, ko veic biedrība vai nodibinājums, kas dibināts un darbojas, lai aizstāvētu sociāli mazaizsargāto personu grupu un trūcīgo personu un ģimeņu tiesības un intereses;

3) darbība, kas vērsta uz ziedojumu vākšanu trešajām personām, par to ieturot samaksu, kas pārsniedz administrēšanas izdevumus.

(3) Par trūcīgām personām šā likuma izpratnē uzskatāmas personas, kuru ienākumi un materiālais stāvoklis nepārsniedz līmeni, kādu, pamatojoties uz Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumu, noteicis Ministru kabinets.

(4) Sociāli mazaizsargāto personu grupas nosaka Ministru kabinets, analizējot valsts sociālekonomisko stāvokli un tā ietekmi uz atsevišķām personu grupām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.07.2008. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2008.)

3.pants. Sabiedriskā labuma organizācijas

Sabiedriskā labuma organizācijas ir biedrības un nodibinājumi, kuru statūtos, satversmē vai nolikumā norādītais mērķis ir sabiedriskā labuma darbība, kā arī reliģiskās organizācijas un to iestādes (turpmāk — reliģiskās organizācijas), kuras veic sabiedriskā labuma darbību, ja šīm biedrībām, nodibinājumiem un reliģiskajām organizācijām piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss un ja tās izlieto savus ienākumus darbībām, kurām nav komerciāla rakstura un kuras vērstas uz sabiedriskā labuma darbības nodrošināšanu, ievērojot šā likuma 11. un 12.pantā noteiktos ierobežojumus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.07.2008. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2008.)

4.pants. Nodokļu atvieglojumi sakarā ar sabiedriskā labuma organizācijas darbību

(1) Sabiedriskā labuma organizācijai ir tiesības saņemt likumos noteiktos nodokļu atvieglojumus, un tai ir citas likumā noteiktās tiesības.

(2) Personas, kuras ziedo sabiedriskā labuma organizācijai, ir tiesīgas saņemt likumos noteiktos nodokļu atvieglojumus, izņemot gadījumus, kad tās atsauc savu ziedojumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

5.pants. Sabiedriskā labuma organizāciju reģistrs

Sabiedriskā labuma organizāciju reģistru ved un savā mājaslapā internetā publicē Valsts ieņēmumu dienests. Reģistrā ieraksta šādas ziņas:

1) lēmuma par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu un lēmuma par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu pieņemšanas un publicēšanas datums, piešķirtais numurs;

2) lēmumā par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu norādītās sabiedriskā labuma darbības jomas;

3) sabiedriskā labuma organizācijas iepriekšējo gadu darbības pārskati (sākot ar tā gada darbības pārskatu, kurā piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss);

4) sabiedriskā labuma organizācijas turpmākās darbības plāns.

(17.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

6.pants. Sabiedriskā labuma komisija

(1) Sabiedriskā labuma komisija (turpmāk — komisija) ir koleģiāla konsultatīva institūcija, kurā vienādā skaitā ietilpst pilnvarotas amatpersonas, kā arī biedrību un nodibinājumu pārstāvji.

(2) Komisija sniedz Valsts ieņēmumu dienestam motivētu atzinumu par biedrības, nodibinājuma vai reliģiskās organizācijas darbības atbilstību sabiedriskā labuma organizācijas darbības būtībai, kā arī par tās mantas un finanšu līdzekļu izlietojuma atbilstību šā likuma noteikumiem.

(3) Komisijas darbību nodrošina Valsts ieņēmumu dienests.

(4) Komisijas nolikumu un personālsastāvu apstiprina Ministru kabinets.

(5) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā izvirza un iekļauj komisijas sastāvā biedrību un nodibinājumu pārstāvjus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.07.2008. un 17.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

7.pants. Sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanas kārtība

(1) Biedrība, nodibinājums vai reliģiskā organizācija, kas vēlas iegūt sabiedriskā labuma organizācijas statusu, iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu, iesniegumā norādot sev vēlamu veidu, kādā Valsts ieņēmumu dienests paziņos lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu.

(2) Biedrība, nodibinājums vai reliģiskā organizācija iesniegumam pievieno savu iepriekšējā gada darbības pārskatu un turpmākās darbības plānu atbilstoši veidlapai, kuru apstiprina Ministru kabinets.

(3) Lai varētu pieņemt lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu, tiek izvērtēti šādi dokumenti un ziņas:

- 1) Uzņēmumu reģistra lēmums par ierakstīšanu attiecīgajā reģistrā un tajā iekļautās ziņas;
- 2) tikai attiecībā uz biedrībām un nodibinājumiem - lēmums par biedrības vai nodibinājuma dibināšanu vai - testamentārā nodibinājuma gadījumā - testaments;
- 3) tikai attiecībā uz reliģiskajām organizācijām - ziņas par reliģiskās organizācijas amatpersonām (vadības un revīzijas komisijas locekļiem), identificējot to vārdu, uzvārdu, personas kodu un amatu;
- 4) statūti, satversme vai nolikums;
- 5) gada pārskats, ja atbilstoši normatīvo aktu prasībām biedrībai, nodibinājumam vai reliģiskajai organizācijai ir pienākums to sagatavot;
- 6) nekustamā īpašuma nodokļa administrācijas izziņa par šā nodokļa samaksu;
- 7) komisijas motivēts atzinums.

(4) Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu biedrībai, nodibinājumam vai reliģiskajai organizācijai, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- 1) biedrības, nodibinājuma vai reliģiskās organizācijas statūtos, satversmē vai nolikumā norādītais mērķis ir sabiedriskā labuma darbība un biedrība, nodibinājums vai reliģiskā organizācija veic sabiedriskā labuma darbību;
- 2) biedrībai, nodibinājumam vai reliģiskajai organizācijai nav nodokļu parādu.

(5) Lēmumā par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu norāda attiecīgo sabiedriskā labuma darbības jomu.

(6) Ja šā panta otrajā un trešajā daļā minētie dokumenti un ziņas nesniedz pilnīgu priekšstatu par biedrības, nodibinājuma vai reliģiskās organizācijas darbību, kā arī mantas un finanšu līdzekļu izlietojumu, Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības no attiecīgās valsts vai pašvaldības iestādes un biedrības, nodibinājuma vai reliģiskās organizācijas pieprasīt papildu ziņas un dokumentus. Pieprasot papildu ziņas un dokumentus, Valsts ieņēmumu dienests norāda to iesniegšanas termiņu.

(7) Valsts ieņēmumu dienests lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu pieņem mēneša laikā no iesnieguma saņemšanas dienas. Ja tiek pieprasītas papildu ziņas un dokumenti, Valsts ieņēmumu dienests lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu pieņem mēneša laikā no papildu ziņu un dokumentu saņemšanas dienas.

(8) Valsts ieņēmumu dienests lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu paziņo, to nosūtot pa pastu vai informāciju par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu publicējot savā mājaslapā internetā.

(9) Ja lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu Valsts ieņēmumu dienests publicē savā mājaslapā internetā, tad sabiedriskā labuma organizācijas statuss tiek uzskatīts par piešķirtu septītajā dienā pēc šā lēmuma publicēšanas.

(10) Ja lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu Valsts ieņēmumu dienests nosūta pa pastu, tad sabiedriskā labuma organizācijas statuss tiek uzskatīts par piešķirtu septītajā dienā pēc šā lēmuma nodošanas pastā.

(17.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

8.pants. Atteikums piešķirt sabiedriskā labuma organizācijas statusu

(1) Valsts ieņēmumu dienests lēmumu par atteikumu piešķirt sabiedriskā labuma organizācijas statusu pieņem,

pamatojoties uz komisijas motivētu atzinumu, ja:

- 1) biedrības vai nodibinājuma statūtos, satversmē vai nolikumā norādītais mērķis vai biedrības, nodibinājuma vai reliģiskās organizācijas darbība neatbilst sabiedriskā labuma darbības būtībai;
- 2) Valsts ieņēmumu dienests, prokurors, cita iestāde vai tiesa ir konstatējusi būtiskus normatīvo aktu pārkāpumus biedrības, nodibinājuma vai reliģiskās organizācijas darbībā;
- 3) biedrībai, nodibinājumam vai reliģiskajai organizācijai ir nodokļu parādi;
- 4) biedrība, nodibinājums vai reliģiskā organizācija pēc pirmā Valsts ieņēmumu dienesta rakstveida pieprasījuma 90 dienu laikā nav iesniegusi šā likuma 7.panta pirmajā, otrajā un sestajā daļā minētās ziņas un dokumentus.

(2) *(Izslēgta ar 17.12.2009. likumu)*

(3) Lēmumu par atteikumu piešķirt sabiedriskā labuma organizācijas statusu paziņo, to nosūtot pa pastu. Lēmums par atteikumu piešķirt sabiedriskā labuma organizācijas statusu stājas spēkā septītajā dienā pēc šā lēmuma nodošanas pastā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.07.2008. un 17.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

9.pants. Ziedojums

(1) Ziedojums šā likuma izpratnē ir manta vai finanšu līdzekļi, kurus persona (ziedotājs) bez atlīdzības, pamatojoties uz savstarpēju vienošanos, nodod sabiedriskā labuma organizācijai tās statūtos, satversmē vai nolikumā norādīto mērķu sasniegšanai un kuriem var piemērot nodokļu atvieglojumus.

(2) Sabiedriskā labuma organizācijai nodotā manta vai finanšu līdzekļi nav uzskatāmi par ziedojumu tādā apjomā, kādā sabiedriskā labuma organizācijai ir noteikts pretpienākums veikt darbības, kurām ir atlīdzības raksturs.

(3) Ja personas (ziedotāja) ziedojums vienai sabiedriskā labuma organizācijai pārsniedz 10 minimālās mēneša darba algas vai ziedojumu kopsumma kalendārajā gadā pārsniedz 10 minimālās mēneša darba algas, šī persona, lai tā būtu tiesīga izmantot nodokļa atvieglojumus, slēdz rakstveida līgumu ar sabiedriskā labuma organizāciju par tiem ziedojumiem, kuri pārsniedz 10 minimālās mēneša darba algas. Minimālā mēneša darba alga šā likuma izpratnē ir minimālās mēneša darba algas apmērs, kāds bija noteikts attiecīgā kalendārā gada 1.janvārī.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.07.2008. likumu, kas stājas spēkā 13.08.2008.)

10.pants. Ziedojumu veidi un izlietošana

(1) Ziedojums ar noteiktu mērķi ir mērķziedojums, un tas izlietojams tikai līgumā paredzētajiem mērķiem. Mantas un finanšu līdzekļu bezatlīdzības nodošana nolūkā, kurš neatbilst sabiedriskā labuma organizācijas statūtos, satversmē vai nolikumā norādītajiem mērķiem vai kurš nav paredzēts ziedojuma saņēmēja sabiedriskā labuma darbībai, nav uzskatāma par ziedojumu.

(2) Ziedojums, kuram nav noteikts izlietojuma mērķis vai par kura nodošanu nav noslēgts rakstveida līgums, ir vispārējs ziedojums, un tas izlietojams statūtos, satversmē vai nolikumā norādītajiem mērķiem.

(3) Ziedojumu nedrīkst izlietot, lai segtu zaudējumus, kuri radušies sabiedriskā labuma organizācijas saimnieciskās darbības rezultātā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

11.pants. Sabiedriskā labuma organizācijas mantas un finanšu līdzekļu izlietošanas ierobežojumi

(1) Sabiedriskā labuma organizācijai ir pienākums izlietot savu mantu un finanšu līdzekļus attiecīgās organizācijas statūtos, satversmē vai nolikumā norādītajiem mērķiem.

(2) Ja sabiedriskā labuma organizācijas saņemto ziedojumu kopsumma kalendārajā gadā pārsniedz 12 minimālās mēneša darba algas, šai organizācijai ir pienākums ne mazāk kā 75 procentus no šīs kopsummas, ko veido attiecīgajā kalendārajā gadā izlietotie ziedojumi un ieņēmumi no tās saimnieciskās darbības, kurai piemēro nodokļu atvieglojumus, izlietot tikai tai sabiedriskā labuma darbības jomai, kura minēta lēmumā par sabiedriskā labuma

organizācijas statusa piešķiršanu attiecīgajai organizācijai.

(3) Ministru kabinets nosaka to izdevumu veidus, kuri šā likuma izpratnē uzskatāmi par sabiedriskā labuma organizācijas administratīvajiem izdevumiem, paredzot, ka pie tiem pieskaitāmi sabiedriskā labuma organizācijas izdevumi, kuri nav tieši saistīti ar statūtos, satversmē vai nolikumā norādīto mērķu sasniegšanu. Sabiedriskā labuma organizācija administratīvajiem izdevumiem drīkst izlietot ne vairāk kā 25 procentus no attiecīgajā taksācijas periodā (kalendārajā gadā) izlietotajiem vispārējiem ziedojumiem.

(4) Sabiedriskā labuma organizācijai ir tiesības veidot kredītiestādēs finanšu līdzekļu uzkrājumus, ja to izmantošana notiek saskaņā ar statūtiem, satversmi, nolikumu vai līgumu ar ziedotāju.

(5) Sabiedriskā labuma organizācija nedrīkst bez atlīdzības nodot tai ziedoto mantu vai finanšu līdzekļus komercdarbības, kā arī tādu darbību veikšanai, kuras saistītas ar politisko organizāciju (partiju) darbības vai to vēlēšanu kampaņu atbalstīšanu.

(6) Sabiedriskā labuma organizācija drīkst bez atlīdzības nodot tai ziedoto mantu vai finanšu līdzekļus tikai uz rakstveida līguma pamata. Līgumā arī norāda:

1) mantas vai finanšu līdzekļu izlietojuma mērķi, kas saistīts ar tām sabiedriskā labuma organizācijas darbībām, kuras minētas lēmumā par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu attiecīgajai organizācijai;

2) tās personas atbildību par tai nodotās mantas vai finanšu līdzekļu izlietošanu atbilstoši līguma noteikumiem, kura saņem sabiedriskā labuma organizācijai ziedoto mantu vai finanšu līdzekļus;

3) sabiedriskā labuma organizācijas pienākumu uzraudzīt, lai persona, kurai tā nodod mantu vai finanšu līdzekļus, tos pilnībā izlietotu līgumā paredzētajiem mērķiem, kā arī sabiedriskā labuma organizācijas tiesības atgūt nodoto mantu vai finanšu līdzekļus, ja persona neizmanto no sabiedriskā labuma organizācijas saņemto mantu vai finanšu līdzekļus atbilstoši līgumā paredzētajiem mērķiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.07.2008. un 17.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

12.pants. Sabiedriskā labuma organizācijas darbības ierobežojumi

(1) Sabiedriskā labuma organizācijai aizliegts sadalīt savu mantu un finanšu līdzekļus starp dibinātājiem, valdes vai citu pārvaldes institūciju (ja tādas izveidotas) locekļiem, kā arī izmantot tā, lai tieši vai netieši gūtu labumu (galvojumus, aizdevumus, vekselus, kā arī citus materiālus labumus).

(2) Šā panta pirmās daļas noteikums attiecas arī uz sabiedriskā labuma organizācijas dibinātāju, valdes vai citu pārvaldes institūciju (ja tādas izveidotas) locekļu laulātajiem, radniekiem un svainiņiem, skaitot radniecību līdz otrajai pakāpei un svainību līdz pirmajai pakāpei.

(3) Ja persona saņem atlīdzību par darbību sabiedriskā labuma organizācijā, šai atlīdzībai jābūt samērīgai un pamatotai ar veicamajiem darbiem un sabiedriskā labuma organizācijas finansiālo stāvokli.

13.pants. Sabiedriskā labuma organizācijas darbības uzraudzība

(1) Sabiedriskā labuma organizācija katru gadu līdz 31.martam iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam iepriekšējā gada darbības pārskatu (papīra formātā un elektroniski). Ja minētais dokuments tiek iesniegts elektroniski un ir noformēts atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām elektronisko dokumentu noformēšanas prasībām, to papīra formātā var neiesniegt.

(2) (Izslēgta ar 17.12.2009. likumu)

(3) Komisija katru gadu izskata sabiedriskā labuma organizācijas gada pārskatu, iepriekšējā gada darbības pārskatu, kā arī Valsts ieņēmumu dienesta informāciju par nodokļu samaksu un pašvaldības izziņu par nekustamā īpašuma nodokļa samaksu, izvērtē sabiedriskā labuma organizācijas darbības atbilstību sabiedriskā labuma darbības būtībai. Ja komisijai rodas pamatotas šaubas par sabiedriskā labuma organizācijas saņemto ziedojumu izlietojuma atbilstību šā likuma prasībām, Valsts ieņēmumu dienests atbilstoši savai kompetencei veic attiecīgu pārbaudi un sniedz komisijai informāciju par pārbaudes rezultātiem.

(4) (Izslēgta ar 17.12.2009. likumu)

(5) Valsts ieņēmumu dienests, pamatojoties uz izmaiņām, kas izdarītas Uzņēmumu reģistra attiecīgajos reģistros par sabiedriskā labuma organizācijas nosaukuma vai adreses maiņu, izdara attiecīgus grozījumus lēmumā par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu un sabiedriskā labuma organizāciju reģistrā.

(17.07.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

14.pants. Sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšana

(1) Valsts ieņēmumu dienests lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu var pieņemt, ja:

1) sabiedriskā labuma organizācija savu mantu vai finanšu līdzekļus nav izlietojusi tām sabiedriskā labuma darbības jomai, kura minēta lēmumā par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu attiecīgajai organizācijai, šīs organizācijas statūtos, satversmē vai nolikumā norādītajiem mērķiem vai nav ievērojusi šā likuma 11. un 12.pantā noteiktos ierobežojumus;

2) Valsts ieņēmumu dienests, prokurors, cita iestāde vai tiesa ir konstatējusi būtiskus normatīvo aktu pārkāpumus sabiedriskā labuma organizācijas darbībā;

3) sabiedriskā labuma organizācija neveic nodokļu maksājumus normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā;

4) sabiedriskā labuma organizācija savā darbībā būtiski pārkāpusi šā likuma noteikumus;

5) sabiedriskā labuma organizācijas pamatdarbība nav saistīta ar statūtos, satversmē vai nolikumā norādītajiem darbības mērķiem vai neatbilst sabiedriskā labuma darbības būtībai, vai šī organizācija ir sniegusi nepatiesas ziņas;

6) komisija, izskatot sabiedriskā labuma organizācijas gada pārskatu, iepriekšējā gada darbības pārskatu, Valsts ieņēmumu dienesta informāciju par nodokļu samaksu un pašvaldības izziņu par nekustamā īpašuma nodokļa samaksu, kā arī informāciju par pārbaudes rezultātiem šā likuma 13.panta trešajā daļā minētajā gadījumā, izvērtējot sabiedriskā labuma organizācijas darbības atbilstību sabiedriskā labuma darbības būtībai, ir sniegusi motivētu atzinumu par sabiedriskā labuma organizācijas darbības neatbilstību sabiedriskā labuma darbības būtībai;

7) sabiedriskā labuma organizācija ir iesniegusi Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu ar lūgumu atņemt tai sabiedriskā labuma organizācijas statusu.

(2) Valsts ieņēmumu dienests, pirms tā pieņem lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu, ir tiesīga pieprasīt komisijas atzinumu par šā panta pirmās daļas 3. un 5.punktā minētajiem sabiedriskā labuma organizācijas pārkāpumiem.

(3) Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu sakarā ar šā panta pirmās daļas 3. un 5.punktā minētajiem sabiedriskā labuma organizācijas pārkāpumiem, ja sabiedriskā labuma organizācija pēc Valsts ieņēmumu dienesta rakstveida brīdinājuma saņemšanas brīdinājumā noteiktajā termiņā nav novērsusi tajā norādītos pārkāpumus.

(4) Šā panta pirmās daļas 1., 2., 4., 6. un 7.punktā minētajos gadījumos Valsts ieņēmumu dienests lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu pieņem bez iepriekšēja brīdinājuma.

(5) Lēmuma par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu pārsūdzēšana neaptur tā darbību.

(6) Valsts ieņēmumu dienests informāciju par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu publicē savā mājaslapā internetā un lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu nosūta pa pastu. Sabiedriskā labuma organizācijas statuss tiek uzskatīts par atņemtu septītajā dienā pēc šā lēmuma nodošanas pastā.

(7) Valsts ieņēmumu dienests informāciju par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu publicē savā mājaslapā internetā vienas darbdienu laikā pēc tam, kad lēmums par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu nodots pastā.

(17.07.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

15.pants. Sabiedriskā labuma organizācijas statusa atkārtota piešķiršana

(1) Ja biedrībai, nodibinājumam vai reliģiskajai organizācijai atņemts sabiedriskā labuma organizācijas statuss, tās

iesniegumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu pēc būtības izskata ne agrāk kā gadu pēc dienas, kad stāties spēkā lēmums par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu.

(2) Ja biedrībai, nodibinājumam vai reliģiskajai organizācijai sabiedriskā labuma organizācijas statuss atņemts, pamatojoties uz šā likuma 14.panta pirmās daļas 3. vai 7.punktu, tās iesniegumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa piešķiršanu pēc būtības izskata ne agrāk kā sešus mēnešus pēc dienas, kad stāties spēkā lēmums par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu.

(3) Lēmums par atteikumu izskatīt pēc būtības šā panta pirmajā un otrajā daļā minēto iesniegumu neliedz iesniegt šādu iesniegumu atkārtoti pēc šā panta pirmajā vai otrajā daļā minētā termiņa izbeigšanās.

(4) Šā panta otrajā daļā minētajām biedrībām, nodibinājumiem un reliģiskajām organizācijām, kurām sabiedriskā labuma organizācijas statuss atņemts, pamatojoties uz šā likuma 14.panta pirmās daļas 3.punktu, sabiedriskā labuma organizācijas statusu var piešķirt atkārtoti, ja novērti konstatētie pārkāpumi un saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta pieprasījumu ir saņemts kompetentās iestādes apliecinājums par šo pārkāpumu novēršanu.

(5) Ja, pārsūdzot lēmumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atņemšanu, tiesa pieteikumu atzīst par pamatotu, bet tiesvedības laikā attiecīgajai biedrībai, nodibinājumam vai reliģiskajai organizācijai ir jau atkārtoti piešķirts un atņemts sabiedriskā labuma organizācijas statuss, tad šī biedrība, nodibinājums vai reliģiskā organizācija neatgūst sabiedriskā labuma organizācijas statusu un tās iesniegumu par sabiedriskā labuma organizācijas statusa atkārtotu piešķiršanu izskata atbilstoši šā panta pirmajai, otrajai un ceturtajai daļai.

(17.07.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

16.pants. Sabiedriskā labuma organizācijas statuss biedrības vai nodibinājuma reorganizācijas gadījumā

(1) Biedrības vai nodibinājuma reorganizācijas gadījumā sabiedriskā labuma organizācijas statuss iegūstošajai biedrībai vai nodibinājumam nepāriet, izņemot gadījumu, kad biedrības vai nodibinājuma reorganizācija tiek veikta pievienošanas ceļā un pievienojamā biedrība vai nodibinājums ir sabiedriskā labuma organizācija reorganizācijas spēkā stāšanās brīdī.

(2) Biedrības vai nodibinājuma nodalīšanas gadījumā sadalāmajai biedrībai vai nodibinājumam sabiedriskā labuma organizācijas statuss saglabājas.

17.pants. Likvidējamās sabiedriskā labuma organizācijas mantas sadale

(1) Likvidējamās sabiedriskā labuma organizācijas likvidators informē Valsts ieņēmumu dienestu par likvidācijas procesa uzsākšanu un pirms tās atlikušās mantas sadales, kas palikusi pēc kreditoru prasījumu apmierināšanas un likvidācijas izdevumu segšanas, iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam likvidējamās sabiedriskā labuma organizācijas slēguma finanšu pārskatu.

(2) Valsts ieņēmumu dienests, pamatojoties uz komisijas motivētu atzinumu, pieņem lēmumu par likvidējamās sabiedriskā labuma organizācijas atlikušās mantas nodošanu sabiedriskā labuma organizācijai, kurai ir līdzīgs darbības mērķis. Kritērijus, pēc kādiem tiek noteikta sabiedriskā labuma organizācija, kurai nodod likvidējamās sabiedriskā labuma organizācijas vai šā panta piektajā daļā minēto organizāciju mantu, kā arī šīs mantas nodošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

(3) Ja likvidējamās sabiedriskā labuma organizācijas mantu nevar nodot saskaņā ar šā panta otro daļu, tā piekrīt valstij un valsts to iespēju robežās izmanto sabiedriskā labuma organizācijas statūtos norādītajiem mērķiem.

(4) Likvidators nodrošina likvidējamās sabiedriskā labuma organizācijas atlikušās mantas nodošanu Valsts ieņēmumu dienesta lēmumā noteiktai sabiedriskā labuma organizācijai vai valstij.

(5) Šā panta pirmās, otrās, trešās un ceturtās daļas noteikumi piemērojami arī tādai likvidējamai biedrībai, nodibinājumam vai reliģiskajai organizācijai, kurai atņemts sabiedriskā labuma organizācijas statuss un kura iepriekšējā kalendārajā gadā kā sabiedriskā labuma organizācija ir saņēmusi ziedojumus.

(6) Šā panta noteikumi ir attiecināmi tikai uz tām reliģiskajām organizācijām, kuras nepieder pie likumā noteiktajā kārtībā reģistrētām reliģiskajām savienībām (baznīcām).

(17.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010. Panta jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2010. Sk. Pārejas noteikumu 7.punktu)

Pārejas noteikumi

1. Likuma 4.pants stājas spēkā 2005.gada 1.janvārī.

2. Līdz 2005.gada 1.janvārim Finanšu ministrija šā likuma 7.panta piektajā daļā (2004.gada 17.jūnija redakcijā) minētos lēmumus var pieņemt divu mēnešu laikā no visu dokumentu iesniegšanas dienas.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

3. Ja sabiedriskā organizācija vai uzņēmējsabiedrība, kas dibināta kā bezpeļņas organizācija, kurai ir atļauja saņemt ziedojumus un kuras ziedotājiem tiek piemēroti nodokļu atvieglojumi vai ir piešķirtas citas likumos noteiktās nodokļu atlaides, tiek pārveidota par biedrību vai nodibinājumu un ir ierakstīta biedrību un nodibinājumu reģistrā, atļaujas un nodokļu atvieglojumi, kas piešķirti šai sabiedriskajai organizācijai vai uzņēmējsabiedrībai, tiek piemēroti jaunizveidotajai biedrībai vai nodibinājumam līdz sabiedriskā labuma organizācijas statusa iegūšanai, bet ne vēlāk kā līdz 2005.gada 1.aprīlim.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 07.10.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.10.2004.)

4. *(Izslēgts ar 17.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)*

5. Grozījums šā likuma 11.panta trešajā daļā (2008.gada 17.jūlija redakcijā) stājas spēkā 2009.gada 1.janvārī.

(17.07.2008. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

6. Līdz šā likuma 7.panta otrajā daļā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2010.gada 1.jūlijam ir piemērojami Ministru kabineta 2008.gada 22.decembra noteikumi Nr.1110 "Noteikumi par biedrības, nodibinājuma, reliģiskās organizācijas vai tās iestādes iepriekšējā gada darbības pārskata un turpmākās darbības plāna veidlapas paraugu", ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.

(17.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

7. Šā likuma grozījums par 17.panta izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā 2010.gada 1.jūlijā. Līdz šā grozījuma spēkā stāšanās dienai Ministru kabinets izdod tam atbilstošus 17.panta otrajā daļā (jaunajā redakcijā) minētos noteikumus.

(17.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

8. Tādu sabiedriskā labuma organizāciju likvidācija, kuru likvidācijas process uzsākts pirms šo pārejas noteikumu 7.punktā minētā grozījuma spēkā stāšanās dienas, pabeidzama saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas bija spēkā līdz šā grozījuma spēkā stāšanās dienai.

(17.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

Likums stājas spēkā 2004.gada 1.oktobrī.

Likums Saeimā pieņemts 2004.gada 17.jūnijā.

Valsts prezidente V.Vīķe-Freiberga

Rīgā 2004.gada 7.jūlijā